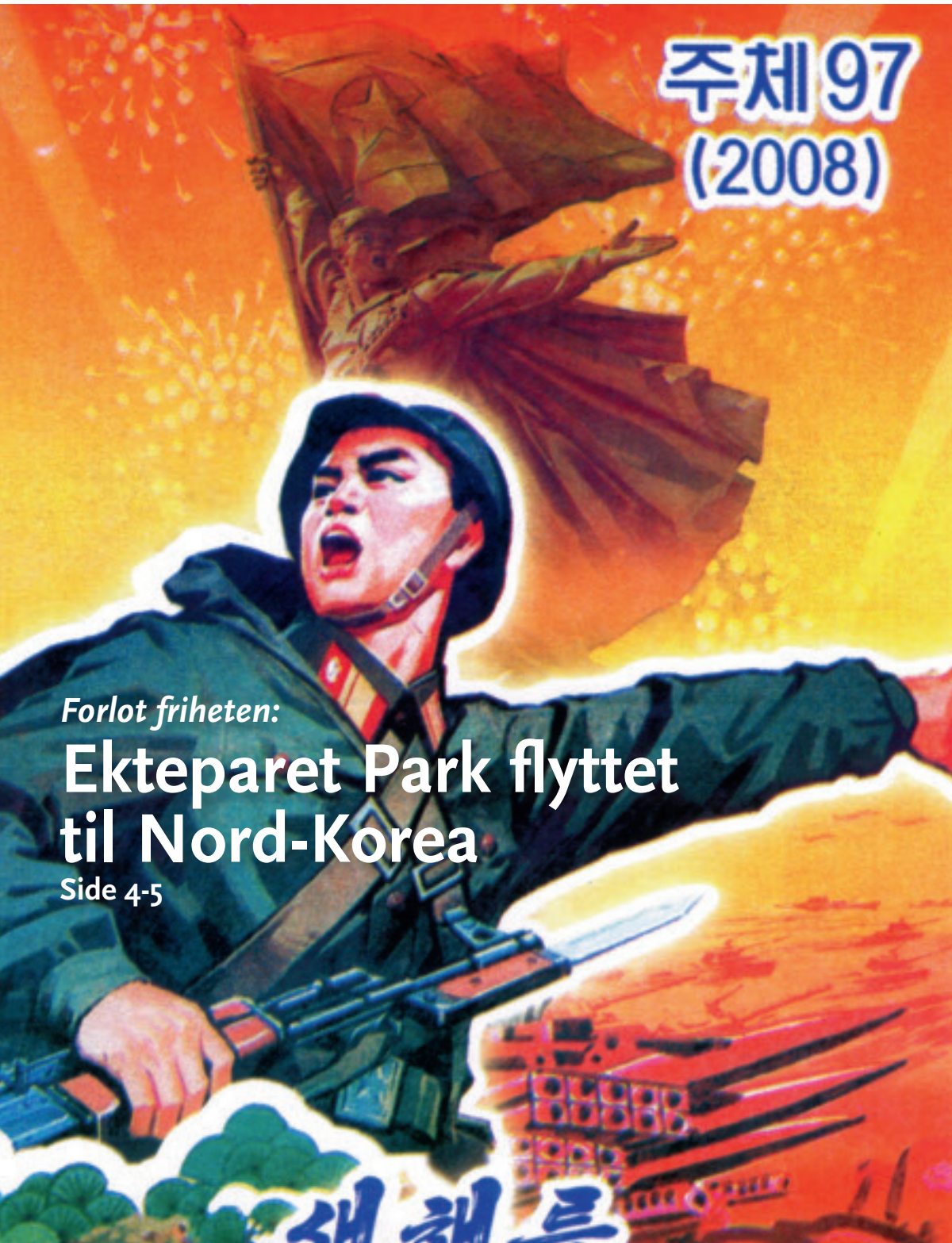

MAGASINET

stefanus

TIDL. ROPET FRA ØST
42. ÅRGANG – NR. 4 / SOMMER 2012

Forlot friheten:

Ekteparet Park flyttet til Nord-Korea

Side 4-5

주체 97
(2008)

STEFANUSPRISEN

Tildeles Samuel Salifu fra Nigeria

Side 3

EGYPT

Om vennskapsbarnehager og en nonne i ørkenen

Side 7 og 12-13

TYRKIA

Ramazan og menigheten hans våger stadig mer

Side 8-9

NORGE

Ås studentlag samlet inn rekordsum til Indonesia

Side 19

LEDER

Tre kildeutfordringer

Synspunkter på lederen kan sendes direkte til:
gs@stefanus.no

Nyhetsbyråer som Reuters, Associated Press og NTB leverer nyhetsartikler fra alle verdens hjørner. Ofte gjengis disse uredigert i norske medier. Det er ingen tvil om at byråene har stor journalistisk kompetanse. Men i vårt informasjonsarbeid støter vi likevel til stadighet på en utfordring: Ofte følges ikke sakene opp med utdypende og korrigeret informasjon.

I vår meldte NTB at minst ti personer var drept av en gruppe aggressive kristne i Nigeria. Saken ble publisert i en rekke norske nettmedier (også kristelige). Angrepet ble forklart som hevn etter en selvmordsaksjon mot en kirke i byen Jos, hvor ingen angivelig var blitt drept. Jeg stusset over artikkelens eneste kilde: Lokale helsemyndigheter i den aktuelle delstaten (Plateau), en av flere som har innført sharialover.

De neste dagene viste det seg umulig å få bekreftet at angrepet fra de kristne virkelig hadde skjedd. Derimot ble det klart at selvmordsaksjonen mot kirken hadde tatt livet av ni kirkegjengere, noe NTB aldri oppdaterte. Jeg fant ingen kilder som kunne fortelle hvor eller når de kristnes hevngrep skulle ha funnet sted. Derimot stod det frem øyenvitner som fortalte at soldater fra den nigerianske hæren hadde skutt mot kristne, i tumultene som oppstod etter den opprinnelige selvmordsaksjonen, og at da var ytterligere ti personer blitt drept.

En annen utfordring er store norske nettmedier som vg.no, db.no og aftenposten.no. Jeg tror de er blant klodens raskeste når det gjelder å rapportere om verdensbegivenheter. Iblant raskere enn giganter som BBC, CNN og Al-Jazeera. Men til hvilken pris?

Den såkalte Maspero-massakren i Kairo fant sted 9. oktober 2011. Denne ettermiddagen dukket det opp meldinger i norske nettaviser om at minst tre egyptiske soldater var drept i sammenstøt med koptiske demonstranter. Sent samme kveld ble nyhetsartiklene oppdatert – og bildet ble endret totalt: Det var koptiske demonstranter som var blitt drept. I dagene som fulgte, ble det behørig dokumentert hvordan militære krefter hadde drept minst 25 ubevæpnede demonstranter. Men myndighetene hadde kringkastet på statlig TV at hæren var under angrep fra kristne. Var dette kilden til nettavisenes første, feilaktige artikler?

En tredje utfordring er sosiale medier. Begivenheter kan kommenteres av folk som står midt oppi dem. Nyheter kan spres lynraskt, gjennom et personlig nettverk, til hele verden. Men hva med kildekritikken?

På Facebook dukket det for en tid siden opp en dramatisk melding, som ble delt av tusenvis verden over: Dødsdømte Youcef Nadarkhani var blitt henrettet i Iran. Meldingen var illustrert med et bilde av en mann med hette over hodet, og renneløkken hang klar. Noen reell kilde var det imidlertid umulig å finne, og en sjekk hos mer troverdige kilder kunne raskt avkrefte dødsmeldingen. Global spredning av grunnløse rykter, i en sak som slett ikke trenger noen ekstra dramatikk, virker helt mot sin hensikt.

Stefanusalliansen arbeider for forfulgte kristne og for trosfrihet for alle. Det preger vår innfallsvinkel til aktuelle hendelser og hvordan vi formidler dem videre. Men vi er ikke transsynte. Selv om nyhetssakene våre oftest handler om kristne, overvåker vi trosfrihetssituasjonen også for andre religiøse grupper. Og vi kjenner til at kristne ungdommer i Nigeria iblant har gått til motangrep på muslimer. Men når nettaviser og nyhetsbyråer omtaler de massive anslagene mot kristne med det vage begrepet «sekteisk vold», mener vi imidlertid at det er tilsørende.

Vi tar etterrettelighet på alvor. Både i artikler, avisinnlegg og – i særlig høy grad – i appellaksjonene våre. Vi bruker gode og pålitelige kilder som er fritt tilgjengelige på internett, ofte drevet av ideelle aktører. Men ikke minst har vi et stort nettverk av partnere og personer, kilder vi av erfaring og personlig kjennskap vet er troverdige. For også vi er helt avhengige av dette: Troverdighet.

Gisle Skeie

Fungerende informasjonssjef
Stefanusalliansen

Utgiver Stefanusalliansen
(tidl. Norsk Misjon i Øst)

Ansvarlig redaktør Bjørn A. Wegge

Redaktør Gisle Skeie

Redaksjon Jon-Geir Dittmann,
Elisabeth Engelsviken,
Hilde Skaar Vollebæk og
Geraldine Fagan (Moskva)

Design og trykk Kai Hansen Trykkeri

Forside Se side 5

Opplag 18 000

Kontor Trondheimsveien 137

Postadresse P.b. 6603 Rodeløkka, 0502 Oslo

Telefon 23 40 88 00

Telefaks 23 40 88 01

E-post post@stefanus.no

Hjemmeside www.stefanus.no

Styreleder Reidulf Stige

Repr.skapsleder Lars Inge Magerøy

Org. nr. 970276432

Bankgiro 3000 14 57922 Gavekonto

Revisor BDO AS

STEFANUSPRISEN 2012

TIL NIGERIANSK KIRKELEDER OG MENNESKERETTIGHETS-AKTIVIST

Stefanusprisen tildeles en person som har gjort seg særlig bemerket i kampen for trosfrihet og menneskerettigheter. Prisvinneren for 2012 er Samuel L. S. Salifu.

Salifu tildeles prisen for

- sitt mangeårige engasjement for den kristne kirkes situasjon i Nigeria, spesielt for den forfulgte og diskriminerte kirke i den nordlige delen av landet.
- sin uredde holdning overfor myndighetene i kampen for menneskerettigheter og trosfrihet, ikke minst under diktatortiden (frem til 1999).
- sitt engasjement for å få etablert Christian Solidarity Worldwide – Nigeria.
- å skrive boken «The Struggling Church – Christians in Northern Nigeria» (foreløpig upublisert), som vil være et viktig bidrag til å belyse konflikten fra et kristent ståsted.

Et urolig land

Nigeria er et land med omfattende religiøs og etnisk uro, der kristne opplever sterk forfølgelse – særlig i den nordlige del av landet. De siste årene har det vært en klar forverring av konfliktsituasjonen, først og fremst på grunn av den islamistiske, halvmilitære gruppen Boko Haram. De står bak en lang rekke bombeattentater og selvmordsangrep mot kirker, politistasjoner, markeder og offentlige bygninger. Også moskeer er blitt angrepet. Minst 425 mennesker ble drept i Boko Haram-aksjoner i 2011, ifølge Human Rights Watch.

Om prisvinneren

Samuel L. S. Salifu (født 1946) er en betydelig kirkelig aktivist som gjennom mange år har arbeidet for fri religionsutøvelse i Nigeria. Han er tiknyttet en protestantisk kirke i byen Kaduna. Størstedelen av sitt profesjonelle engasjement har han hatt innenfor «Christian Association of Nigeria», en økumenisk paraplyorganisasjon for alle kirker i landet. Han var organisasjonens generalsekretær fra 2004 til 2011.

Salifu ble første gang fengslet i 1990, anklaget for kuppplaner mot myndighetene. Som følge av at han sto opp på vegne av kirkene, ble Salifu senere fengslet en rekke ganger under Nigerias ulike militærdiktaturer (frem til 1999).

Salifu har skrevet flere bøker og artikler om kristelige emner og samfunnsproblemer. Han arbeider nå med en bok om den kristne kirke i det nordlige Nigeria. Salifu er høyt ansett av kristne ledere i landet. I 2011 var han sentral i etableringen av Christian Solidarity Worldwide – Nigeria, en menneskerettighetsorganisasjon på kirkelig grunn.

(Foto: Jon-Geir Dittmann)

Bjørn A. Wegge, generalsekretær i Stefanusalliansen, sier: – Vi håper at Stefanusprisen til Samuel Salifu kan være en oppmuntring for kristne i Nigeria. Forhåpentligvis kan det også bidra til at kirkene i større grad kan stå samlet. Videre kan en internasjonal, kirkelig anerkjennelse som dette skape økt internasjonal press og større forståelse for kirkenes situasjon i konflikten.

Velkommen til prisutdeling i november

Salifu kommer til Norge i høst og overrekkes Stefanusprisen under et arrangement i Trefoldighetskirken i Oslo, fredag den 9. november. Arrangementet er åpent for alle, og vi lover både tale fra prisvinneren, fengende musikk og god atmosfære. Hold av kvelden!

STEFANUSPRISEN

Det er en komité nedsatt av Stefanusalliansen som avgjør hvem som skal motta Stefanusprisen. Prisen deles ut i forbindelse med «Søndag for de forfulgte», og den består av et kunstverk av Terje Grøstad, et kalligrafisk diplom av Petter Mohn samt et prisbeløp.

TIDLIGERE STEFANUSPRISVINNERE

- 2005 Biskop Thomas, Egypt
- 2007 Doan Trung Tin, Vietnam
- 2008 Tim A. Peters, Nord-/Sør-Korea
- 2010 Viktor Biak Lian, Burma

Herr og fru Park er et godt team.

Med hoppende hjerter i Nord-Korea

– Vi har lenge hatt et kall til å tjene folket i Nord-Korea. Gud ledet oss til Peter Hahn og arbeidet han driver gjennom organisasjonen TRADI.

Tekst: Hilde Skaar Vollebæk
Foto: Karin Riska

Det forteller herr Park. Nå jobber han og kona hans i verdens mest lukkede land, og de forteller at de aldri har vært så tilfredse som nå. Herr og fru Park (som egentlig heter noe annet) er et energisk par tidlig i 60-årene. De er fulle av den samme virkelysten og utferdstrangen som for over 30 år siden førte dem fra Sør-Korea til Seattle i USA. Der slo de seg ned i en bydel med mange sørkoreanske innflyttere, og startet en butikk og et renseri. Etter hvert kom moren og brødrene til herr Park over, de fikk egne barn, og han ble leder i sin koreanske menighet.

– Vi levde lenge i vår egen lille og oversiktlige koreanske verden midt i Seattle. Vi jobbet hardt for å tjene penger og gi barna våre muligheter i USA, sier han.

Brøt opp fra alt

Moren flyttet inn til familien Park, og i 30 år gikk mye av konas tid med til å stelle for svigermoren.

– I alle disse årene tenkte jeg mye på hva Jesus sier i Lukas-evangeliets fjerde kapittel, at han er kommet for å sette undertrykte fri. Jeg fikk etter hvert en klar visshet om at vi alle har et ansvar for å jobbe mot undertrykkelse, men jeg ante ikke hvordan jeg kunne gjøre noe. Jeg var alltid opptatt med barna, butikken vår og svigermor, forteller fru Park.

Hun og mannen klarte etter hvert å få til årlige turer som kortidsmisjonærer, men hver gang forlangte svigermoren at de skulle komme tilbake.

– Dere får ikke dra noe sted før jeg dør, var hennes tydelige beskjed.

Til slutt var det de voksne barna deres som overtalte bestemoren sin.

– Du sier jo selv at det er viktigere å lyde Gud mer enn mennesker, nå må du få la dem dra!

Og samme dag som svigermoren ga etter og flyttet inn til broren til herr Park, gikk de i gang med å pakke ut av huset, selge butikken og sette kursen mot Nord-Korea.

Militæret kommer først

Ett år senere møter jeg dem sammen med Peter Hahn i Rajin, en by nordøst i Nord-Korea. Rajin og nabobyen Songbon er definert som en spesiell frihandelssone med

navnet Rason. Her er det færre restriksjoner og mer åpenhet for utenlandske investeringer, og det gjør det mulig for TRADI å operere her, ved siden av et stadig økende kinesisk og russisk nærvær.

Herr og fru Park deler hver dag ut enkel mat til eldre innbyggere i Rajin. Til nå klarer de å gi 200-250 mennesker et varmt måltid og en matpakke daglig. Mangelen på mat og inntekter har gjort at mange familier i nord ikke klarer å ta seg av de eldste. Gjennom Songun, Nord-Koreas prinsipp om at militæret skal tilgodeses først, har overføringene til alle som ikke er soldater eller bidrar til økonomisk produksjon blitt borte. Behovet for mat og omsorg til eldre mennesker er urovekkende stort i hele Nord-Korea.

Myndighetene i Rajin har det siste året gitt tillatelse til å åpne opp for matutdeling i underetasjen i en statsdrevet restaurant. Som utlending får jeg ikke lov til å være til stede under matutdelingen, men blir invitert til å spise på restauranten i etasjen over. Her er kontrasten stor, det skinner i lysekroner og blankpolerte bord beregnet for kinesiske investorer og myndighetspersoner.

Drømmer om å hjelpe flere

Det var myndighetene i Rajin som tok kontakt med Peter Hahn og inviterte TRADI til å starte med matutdeling.

En nordkoreansk propagandaplakat.

Her bakes de næringsrike bollene.

Den offentlige versjonen er likevel at det er myndighetene som står for denne veldedige gjerningen, og at herr og fru Park har kommet helt fra USA for å tjene landets store leder. Men det verken bekymrer eller stopper noen av dem.

– TRADI har vært til stede i Rason-området i åtte år, og vi er kjent som organisasjonen som gir barna deres mat. Alle vet hvordan det egentlig henger samme. I dette landet er det mye som blir forstått uten at man trenger å male det ut, smiler Park.

Drømmen hans er å få til matservering flere steder i byen, og å levere mat på døren til eldre som ikke klarer å reise selv. Dersom det er mulig å øke produksjonen av næringsrike boller, som TRADI har drevet med i mange år, kan også de eldre få utdelt slike boller.

Opera til folket

Mens vi snakker sammen, blir vi stadig overdøvet av rungende operamusikk framført av tusenvis av sangere. Den veldige oppsetningen kringkastes utover hele Rajin, fra en enorm tv-skjerm plassert oppå inngangspartiet til vårt hotell. Tidligere samme uke er 100-årsjubileet for den evige president Kim Il-Sung blitt markert, og en kinesisk forretningskvinne har donert tv-skjermen med aggregat for å vise sin ærbødighet overfor en stadig viktigere handelspartner.

– Hver gang jeg reiser inn i Nord-Korea hopper hjertet mitt. Dette er mitt land, og jeg er så glad for muligheten til å være her. Og så er jeg veldig takknemlig for mannen min, vi er et godt team. Før gjorde jeg mye for ett gammelt menneske, nå får jeg tjene mange flere eldre, avslutter hun.

«Farlige» gudstjenester på farsi

Myndighetene i Iran beordret nylig stenging av en kirke i hovedstaden, Teheran. Regjeringen har den siste tiden stadig slått ned på de få anerkjente kirkene som har gudstjenester på farsi.

Tekst: Gisle Skeie

– Dessverre er det nå offisielt, kirken i Janat-Abad [et distrikt vest i Teheran] er beordret stengt. Hvis ikke beslutningen omgjøres, blir det ikke holdt gudstjeneste der kommende søndag.

Det sier eksiliraneren Mansour Borji. Han jobber for den London-baserte organisasjonen Artikkel 18, som arbeider for trosfrihet i Iran og ble grunnlagt på initiativ fra en rekke iranske menigheter i Europa.

Slutt på farsi?

Stengningsordren kom den 5. juni, fra Irans revolusjonsgarde, som er kjent for sin brutalitet. Den stengte kirken er tilsluttet Assemblies of God. Opprinnelig var kirken lokalisert et par mil vest for Teheran, inntil myndighetene stengte den for noen år siden, sier Borji til nyhetsbyrået Compass Direct.

Kirkens ledere hadde lenge forhandlet med myndighetene om å få lov til å bruke eiendommen i Janat-Abad til å betjene sine menighetsmedlemmer med assyrisk bakgrunn. Imidlertid økte antallet iranere fra farsitalende, muslimske familier som deltok i menigheten: Mer enn 70 kristne samles hver søndag til gudstjeneste på farsi. Dermed kom de i myndighetenes søkelys, og det økende antallet er blitt en bekymring for myndighetene, sier Mansour Borji. I en e-post til Stefanusalliansen skriver han:

– Jeg har ikke fått rapporter om stenging av andre kirker i Teheran. Men alle de farsispråklige kirkene er stengningstruet. Hvis denne aggressive kampanjen for å eliminere evangelisk kristendom ikke tar slutt, er det kun et spørsmål om tid før alle farsispråklige kirker blir tvunget til å stenge.

Andre menigheter også presset

En annen Assemblies of God-menighet i Teheran er i 20 år blitt presset av myndighetene for å utlevere en liste over sine medlemmer. I mai ba de medlemmene om frivillig å oppgi sine navn og nasjonale ID-numre. Ifølge Compass Direct er regjeringens mål å begrense oppmøtet fra muslimske konvertitter, samt å kunne overvåke menigheten

Antiamerikansk graffiti i Teheran. (Foto: Bertil Videt, CC-BY-SA-3.0, Wikimedia Commons)

bedre. Borji sier at noen medlemmer sendte inn sine opplysninger, og myndighetene har allerede brukt dette til å legge press på menigheten. Han forteller at en universitetsstudent fra kirken ble nektet å ta en avsluttende eksamen. Et annet kirkemedlem fikk sparken fra jobben.

I februar ble både en protestantisk og en evangelikal kirke i Teheran beordret til å legge ned sine fredagsgudstjenester. Og i mai ble et ektepar fra den protestantiske kirken arrestert. Dette var de siste offisielle kirkene i Teheran som fikk tilby farsispråklige gudstjenester på fredager. Enn så lenge kan de fortsatt holde søndagsgudstjenester på farsi.

Ber om støtte

I den islamske republikken Iran blir spesielt kristne konvertitter ansett som fiender av staten; «vestlige agenter» som vil undergrave regjeringen. Myndighetene knytter kristendom til etniske minoriteter i Iran, armenere og assyrere, og tåler ikke tanken på en farsitalende kirke. Konvertitter fra islam møtes i hemmelighet og har dannet en undergrunnskirke av husmenigheter. Det finnes ingen data om hvor mange iranere som har konvertert fra islam til kristendommen. Mer enn 20 personer sitter nå fengslet i Iran på grunn av sin kristne tro, ifølge Middle East Concern.

– Vi ber om støtte og solidaritet til alle iranere, og vi ber det internasjonale samfunnet om å sette en stopper for denne undertrykkende politikken som tar sikte på å kvele kirken, oppfordrer Mansour Borji.

Inspirasjonstur til Kairo

Tekst: Hilde Skaar Vollebæk

Foto: Marianne Haugerud

Målet var å få møte barn og ansatte ved to av barnehagene drevet av Stephen's Children i Kairo, bli inspirert til videre engasjement som Stefanusvenner og få noen nærmøter med livet i Egypt. I koffertene lå vennskapsarmbånd og vennskapsbøker fra barnehagene i Oslo og Farsund, der barna i flere uker og med stor entusiasme hadde laget hilsener til sine venner i Kairo.

Et sterkt møte

Vibeke Kristiansen, førskolelærer i Lovisenberg barnehage, fikk et sterkt møte med livet i «søppelbyen» på Moqattamfjellet. Hun forteller:

– Det var et stort sjokk å komme inn i disse gatene, der det er umulig å se forskjell på hva som er søppel og hva som er personlige eiendeler. Det flyter av søppel overalt, og møkkete barn, geiter og hunder reker gatelangs uten mål og mening. Det mentale forfallet er stort, og fokuset på barneoppdragelse oppleves som fraværende. Her gjør Stephen's Children en kjempejobb.

Barna i Kairo fikk armbånd laget av Stefanusvennene i Norge.

– Ikke nok med at de gjør en fantastisk innsats for barna de timene de er i barnehagen, de gir også mødrene veiledning og oppfølging. I stedet for fri lek, har de aktiviteter hvor barna lærer å dekke bord, spise med skje, helle fra en mugge, vaske seg og pusse tenner. Slike aktiviteter er ofte fraværende i hjemmet. Ved å lære barna dette parallelt med at man bevisstgjør mødrene, er det håp om at det skal bli en del av barnas hverdag, også hjemme.

Kollega Ingunn Andreassen høstet mye latter da hun viste fram videoopptak fra barnehagehverdagen i Norge. Enda

Gjensidig inspirerende møte mellom egyptiske og norske barnehageansatte.

viktigere var det at de egyptiske førskolelærerne fikk fortelle interesserte nordmenn både om endeløse utfordringer og små, men livsforandrende gjennombrudd for barn og familier.

Imponerende innsats

Barn er barn, både i rike Norge og i «søppelbyen» på Moqattam. Det vet alle norske Stefanusvenner. De vet at barn i Egypt lengter etter det samme som dem, nemlig trygge voksne som ser dem, mat og klær, lek og moro. Enten det er gjennom samlingsstunder, basarer eller vennskapsbånd: Mange barn i norske barnehager er klare for å gi noe av sitt eget til vennene i Egypt.

Marianne Haugerud er ansvarlig for opplegget rundt vennskapsbarnehagene i Egypt. Hun er imponert over innsatsen som legges ned.

– I fjor samlet norske barnehager inn over 200 000 kroner til Mamma Maggies arbeid. Egypt står overfor større utfordringer enn noen gang. Gjennom å få oppleve landet og møte barn og kolleger i Stephen's Children, får norske førskolelærere se betydningen av engasjementet her i Norge.

Vet du om barnehager som er interessert i å bli Stefanusvenner?

Ta kontakt med Marianne Haugerud!
Tlf.: 23 40 88 09
E-post: mh@stefanus.no

Ramazan våger stadig mer

I fem år har jeg kjent Ramazan Arkan, ledende pastor i «Antalya Incil Kilisesi», som betyr «Den evangeliske kirken i Antalya». Sommeren 2007 skulle vi møtes for første gang, ved det gamle klokketårnet i byen. Det varte og rakk før den unge mannen, lettere andpusten, dukket opp.

Tekst: Jon-Geir Dittmann

Foto: Bjørn A. Wegge

Grunnen til forsinkelsen sier mye om Ramazan: En ung mann fra en muslimsk familie hadde oppsøkt ham på kontoret. Han hadde lest i Bibelen og var blitt så fascinert av Jesus Kristus. Han bare måtte få snakke med presten! Ramazan tenkte: Dette kan ikke vente.

Menighet i vekst

Gjennom de 13 årene Ramazan har vært pastor i den tyrkisktalende menigheten, er det blitt mange slike samtaler med unge tyrkere som er på leting etter et fundament i livet. Ramazan og hans to pastorkolleger setter slike samtaler høyt, og de fleste medlemmene er blitt rekruttert på denne måten. Menigheten har vokst fra 12-15 medlemmer i 1999 til 150 i dag.

– Det er tøft å bli kristen for en innfødt tyrker. Den som våger å fortelle om sin nye tro, blir som oftest avvist av familien. Noen ganger bryter de kontakten med deg helt. Det er ofte vi i menigheten som må være den nye familien, selv om mange opplever at fellesskapet gjenopprettes etter noen tid.

– *Hvorfor er det så vanskelig? Er ikke Tyrkia et sekulært land med trosfrihet for alle?*

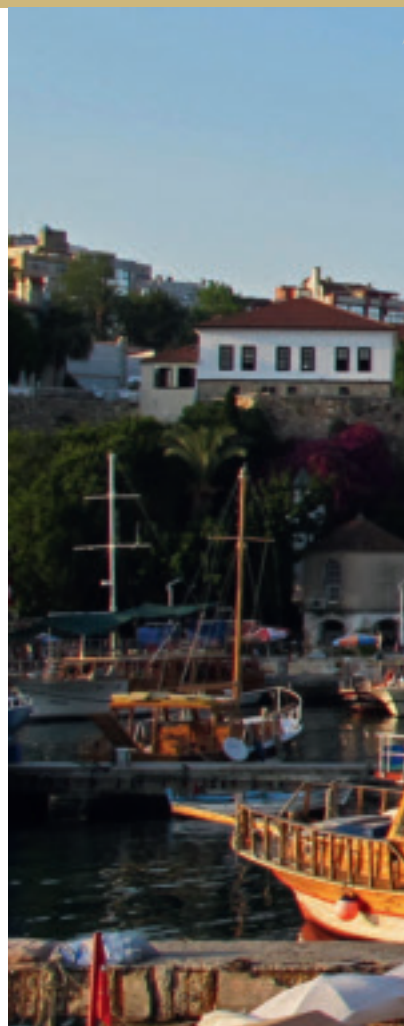
– På papiret ja, men ikke i praksis. Islam står fortsatt meget sterkt her, og ordene «kristen» og «kristendom» er noe som gjelder for utlendinger, ikke for tyrkere. Å skifte tro er ikke bare et brudd med islam, men også med familiefellesskapet og med det å være en «god tyrker». Når man attpåtil blir kristen, har man liksom «gått over til fienden».

– *Hva tror tyrkere flest om kristne?*

– Det finnes en mengde fordommer som vi daglig må slåss med, for eksempel at vi kristne ønsker å ødelegge den tyrkiske kulturen, at vi er hjernevasket, at vi vil dele landet og at vi alle er agenter for Vesten. Å si «jeg er blitt en kristen» er omtrent like ille som å si «jeg er blitt en terrorist». Mediene i Tyrkia nærer opp under disse holdningene. Selv har jeg en kjærlig og god familie som har akseptert meg, men alle mine andre slektninger har distansert seg fullstendig. De ønsker ingen kontakt.

– *De som er åpne for evangeliet tenker seg om to ganger før de bestemmer seg?*

– Vi forbereder dem som er inne i en tenkeprosess på at dette vil bli tøft. Mange venter med å fortelle det hjemme, men det er ikke enkelt hvis det blir oppdaget ved en tilfældighet. Da er det bedre å tone flagg. Vi kjenner også eksempler på at hele familier har kommet til tro gjennom den som først tok skrittet.

Det vakre havneområdet nedenfor Antalyas gamleby, med romerske festningsverk i bakgrunnen.

Vil være åpne

– Føler du at du er forfulgt som kristen i dag?

– For meg er det forfølgelse først når det er vold eller trusler inne i bildet. Vi i Antalya er nå inne i en ganske fredelig tid. Myndighetene og politiet forfølger ikke oss kristne på samme måte som for bare 10-12 år siden. I dag er det kraftedige presset fra familien og samfunnet rundt oss det vanskeligste. Selv er jeg blitt forfulgt på flere måter før, men jeg vil ikke bruke ordet forfulgt om min situasjon i dag. Jeg nekter likevel ikke for at jeg bærer på en frykt for at det kan bli svært tøft igjen.

Ramazan vet hva han snakker om. Han har vært arrestert på grunn av troen flere ganger, og han har vært truet på livet. En person oppsøkte kirken i 2008 og sa at han ville snakke med presten om åndelige spørsmål. Ramazan var ikke i kirken da. Denne personen ble senere samme dag tatt med en pistol i vesken, og i avhør innrømmet at han hadde til hensikt å drepe Ramazan. Året før skjedde de grusomme drapene i byen Malatya, der tre protestantiske kristne, to tyrkere og en tysk misjonær, ble drept av nasjonalistiske ungdommer. Denne hendelsen sendte sjokkbølger inn i det lille protestantiske miljøet.

– Dette fortalte alle våre folk at så langt er noen i Tyrkia villige til å gå for å stanse oss. Når noen angriper oss slik, er det fordi de har helt feil forestillinger om hvem vi er. Derfor blir det så viktig å være åpne med alt vi gjør og ikke være redde for å vise hva kristen tro egentlig handler om. Da nytter det ikke at vi treffes i skjul, vi må ut på gatene og vise andre at kristen tro handler om glede, ekte fellesskap og kjærlighet mellom mennesker.

Bibelspill i gatene

Ramazan og menigheten våger stadig mer i sin iver etter å dele troen med andre tyrkere. Politiet i turistbyen Antalya har sluttet å arrestere dem. I påsken laget de bibelspill i gatene med «Jesus» ridende på et esel, samtidig som de delte ut invitasjoner til gudstjeneste. Alt med politiets tillatelse.

– Noe slikt ville vært umulig for bare ti år siden. Da ville vi ha blitt arrestert. Men situasjonen endrer seg fort her i Tyrkia. Derfor er vi i beredskap. Jeg elsker Tyrkia, og ber om at folket må få øynene opp for hva det å tro på Jesus egentlig handler om.

Glimt fra verden

ved Elisabeth Engelsviken

IRAN

Nadarkhanis advokat må i fengsel

Iranske myndigheter fortsetter anslagene mot journalister, aktivister og menigheter. Og dødsdømte Youcef Nadarkhanis advokat er dømt til ni års fengsel. Den fremtredende, iranske menneskerettighetsadvokaten Mohammed Ali Dadkah er førende advokat i Nadarkhanis sak. I tillegg til fengselsstraffen er han blitt utestengt fra å undervise ved universiteter og å praktisere jus i ytterligere 10 år. Dette er et brutalt overgrep mot Dadkajs menneskerettigheter – og også til skade for Nadarkhani, som slik får sin rettsikkerhet krenket. Advokat Dadkah har representert både religiøse minoriteter, politiske aktivister og menneskerettighetsforkjempere i en rekke saker. Han var med på å grunnlegge Human Rights Centre, en ideell organisasjon i Iran som også står overfor juridiske problemer.

Iranske myndigheter slår stadig vekk hardt ned på sivilsamfunnet. Minst 45 journalister og en rekke aktivister og

Dødsdømte Youcef Nadarkhani sammen med sine to sønner. (Foto: Privat)

menneskerettighetsforkjempere er i dag internert. Fengslingen av menneskerettighetsforkjempere begrenser muligheten for juridisk representasjon for dem som anklages for forbrytelser relatert til tanke-, samvittighets- og trosfrihet.

IRAN

Brev fra fengselet

I et nytt brev fra fengselet, sier dødsdømte Youcef Nadarkhani at han er ved god helse, både i kropp og sjel, og at selv om rettsaken har vært lang, så har han overgitt seg til Guds vilje. Samtidig har det kommet rapporter om at en regimevennlig iransk filmskaper ønsker å lage en dokumentar om pastor Nadarkhanis sak. I dokumentaren har

han angivelig til hensikt å gjenta de løgnaktige påstandene om at Nadarkhani ble dømt i en ordinær straffesak, og ikke for apostasi (fravall fra islam). Ledere for Church of Iran har sagt at hvis det blir laget en slik dokumentar, vil de protestere til en internasjonal domstol.

Kilde: Christian Solidarity Worldwide

TYRKIA

Besøk kirkesenteret i Antalya

I byen Antalya, sør i Tyrkia, samarbeider Stefanusalliansen med Antalya Evangelical Church, en tyrkisk, protestantisk menighet. Den holder til i St. Paul's Cultural Center, som ligger i gamlebyen, Kaleici. Kirken ble nettopp gjenåpnet etter utvidelse og oppussing. Hit er også norske kristne velkommen til å delta på gudstjeneste hver søndag hele året.

Kl. 11 er det gudstjeneste i den engelsktalende menigheten, mens den tyrkiske menigheten samles kl. 13. Kirkesenteret er åpent hver dag fra 9 til 18. Her kan man stikke innom for en matbit og slå av en prat med menighetsmedlemmer.

I mai var assisterende generalsekretær Jon-Geir Dittmann på besøk. «Det er gledelig å se veksten i den tyrkiske menigheten. Mange tyrkere er interessert i å lære mer om kristen tro, og gudstjenesten jeg deltok på var smekkefull av folk», sier han. På bilder er han sammen med eldsterådet i menigheten. Fra venstre: Metin Özkaya (ungdomspastor), Erkan Firat (pastor), Jon-Geir Dittmann, Ramazan Arkan (hovedpastor) og Hanspeter Tiefenbach (eldste).

NB: Her finner du ut mer om den internasjonale menigheten: www.stpaulcc-turkey.com/st-paul-union-church – og her om den tyrkiske menigheten: www.antalyaevangelicalchurch.com

TYRKIA

Bokhandleren i Istanbul

Zeki Aydin (bildet) er en interessant kontakt for Stefanusalliansen i Tyrkia. Til daglig leder den unge Zeki Det tyrkiske bibelselskapets bokhandel i storbyens hovedgate, Istiklal. Zeki er opprinnelig arameer og ordinert diakon i den gamle syriakiske, ortodokse kirke. Her ser vi bokhandleren på sitt hjemsted i Øst-Tyrkia, iført diakondrakt.

(Foto: Bjørn A. Wegge)

TYRKIA

Sanger fra katakombene

Det spennende musikkprosjektet Sanger fra katakombene kom et viktig steg videre, da Per Oddvar Hildre (SKRUK), Erik Hillestad (Kirkelig Kulturverksted) og Stefanusalliansens generalsekretær Bjørn A. Wegge

(Foto: Stefanusalliansen)

var i Tyrkia i mai. På bildet ser vi de tre nordmennene i den gamle Jakobskirken i Nisibis i Mesopotamia, ved grensen til Syria. Etter planen skal korprosjektet lanseres høsten 2013.

KIRGISISTAN

Barna på Svetly Put

Fra norske Kristin Seljebakken (til høyre på bildet), som har bodd og tjenestegjort i Kirgisistan i en årrekke, får vi stadig nyheter fra barnesenteret Svetly Put i Bisjkek. Denne gang forteller hun om en 15 år gammel jente som læreren kom med til senteret. Hun hadde tydeligvis ingen nære relasjoner, vandret gatelangs om nettene, hadde tvilsomme venner og havnet flere ganger i hendene på politiet. Moren var, av flere årsaker, ute av stand til å ta seg av datteren. Datteren rømte, og de mistet kontakten med hverandre. Nå har hun fått en plass på Svetly Put og blir tatt hånd om av lærer og psykolog. Det viser seg at hun gjør det bra på skolen og har også begynt å ta ballettundervisning. Senteret ønsker å gjenopprette kontakten mellom mor og datter.

To andre søstre på 12 og 15 år har kommet til Svetly Put gjennom sosialetaten i Bisjkek. De har både fysiske og psykiske skader etter mishandling og overgrep. Faren har

drept moren og sitter fengslet. Han er fratatt foreldreretten til døtrene. De har også hatt en verge som har utsatt dem for mishandling, og senteret arbeider for at han skal bli fratatt ansvaret som verge for jentene. De følges tett opp og har fått både skoleplass og oppfølging på alle områder.

EGYPT

Håp og frykt

I april/mai var menneskerettighetsrådgiver Ed Brown på reise i Egypt. Der hadde han møter med menneskerettighetsaktivister, kristne grupper som jobber med utviklingsarbeid og den norske ambassaden. Alle han møtte ga uttrykk for håp, men også frykt. Håp om at forandringene i kjølvannet av Den arabiske våren skal føre til mer frihet for alle – og frykt for at enten det militære vil holde på

makten eller at salafistene vil komme til makt. Salafistene er en svært konservativ islamistisk gruppe, som ikke sjelden bruker vold for å oppnå sine mål. Dette går særlig utover folk som har en annen religiøsitet enn dem selv. I tillegg til disse møtene holdt Ed Brown kurs i menneskerettigheter og demokrati for en gruppe koptiske ungdommer.

Søster Parthenya: – Nå er det en ny tid

Min første reise for Stefanusalliansen, i vår, gikk til våre venner i Egypt. Gamle prosjekter skulle følges opp, nye skulle utredes. Vi kjørte sørover, gjennom endeløs ørken, før vi endelig svingte av ved en frisk elv som ledet oss inn til El-Qussia og biskop Thomas' verden.

Tekst: Kristin Storaker

Foto: Ingvar A. Isene

En høy port med fire store kors og et Jesus-maleri fortalte oss at vi var fremme. Bak porten ble vi møtt av en ung dame ved navn Parthenya. Det viste seg at Parthenya og jeg har mye til felles. Vi er begge 27 år, prestedøtre og har to brødre. Vi har begge studert, Parthenya media og jeg statsvitenskap. Ingen av oss er gift eller har barn.

Men noe skilte oss likevel: Parthenya gikk i fotsid kjole, med sjal på hodet og et stort trekors rundt halsen. Jeg hadde riktignok, i respekt for anledningen, pålagt meg en mer konservativ klesstil enn jeg vanligvis bruker, men kontrasten var likevel stor. I likhet med min navnesøster fra Undsets middelalderunivers, har jeg alltid fryktet nonnelivet. Jeg har ikke kunnet se for meg noe verre enn å gå rundt i en stor kjole, innesperret i et kloster, resten av livet. Etter å ha tilbrakt et par dager med søster Parthenya, innser jeg at den oppfatningen må justeres.

En visjon i livet

– Jeg bestemte meg allerede da jeg var 20-21 år og fremdeles studerte. Jeg var ikke som de andre jentene, jeg var mer opptatt av samfunn og politikk enn av sminke og TV, forteller Parthenya.

Helt fra barndommen av har hun tilbrakt mye tid i kirken. Faren, som var prest i El-Qussia, pleide å ta med barna på gudstjeneste for å lære dem koptiske sanger og bønner. Da faren døde, fortsatte moren å be med dem. Hun ba Gud ta vare på barna, for hun klarte det ikke alene. Når Parthenya hørte om mennesker som viet livene sine til Gud, ble hun rørt og tenkte tidlig at dette kunne være noe for henne.

Etter å ha hørt biskop Thomas tale om viktigheten av å ha en visjon i livet, stod det klart for henne: Hun skulle bli nonne. Etter to år på nonneskole i Kairo lengtet Parthenya etter å komme ut i samfunnet og tjene folket. Hun ble den første nonnen på bispegården i El-Qussia. I dag er de to søstre på gården, og i tillegg får de jevnlig besøk av nonnene fra biskop Thomas' retreatsenter på Anafora.

Modig og målrettet

En vanlig hverdag for Parthenya starter med bønn og stiletid, alene. Formiddagen brukes til å fordype seg i religiøs eller annen oppbyggelig litteratur. På kvelden går hun ut i landsbyen og besøker syke og trengende. Mange ungdommer, særlig unge jenter, sliter med ensomhet og dårlig selvtillit. Parthenya og medsøstre prøver å åpne

Koptisk kirke i El-Qussia, Øvre Egypt, hvor biskop Thomas har sitt bispedømme.

for aksept og kjærlighet gjennom traumekurs og samtaler. Parthenya får et engasjert blick i øynene når hun snakker om jentene:

– Vi er likeverdige! Hvis en kvinne vil noe, kan hun få det til!

Likestilling er ikke en selvfølge i den koptiske kirken, hvor kvinner stort sett innehar tilbaketrunkne roller. Biskop Thomas, derimot, er opptatt av kvinners rettigheter og bruker talerstolen aktivt til å myndiggjøre menighetens kvinner.

Parthenya er en modig og målrettet dame. Hun går ofte alene på gaten, noe hun i begynnelsen ble frarådet å gjøre, av sikkerhetsårsaker. Men Parthenya insisterte. Skulle hun få utført sin visjon, nemlig å spre evangeliet i Egypts landsbyer, måtte hun kunne gå rundt alene. Hun sier:

– Folk må bli vant til å se meg på gata!

Stort sett føler hun seg trygg og akseptert.

– Kanskje folk på gata respekterer meg fordi jeg er nonne og har en konservativ kultur?

Ny tid, nye sjanser

Parthenya opplever at Gud utruker henne i hennes daglige virke.

– Etter at jeg ble nonne, har Gud gitt meg mange gaver i mitt arbeid, som for eksempel klokskap om Ham, evne til å lytte og håndtere problemer og kunnskap til å undervise og tale. Noen ganger føler jeg at Gud snakker gjennom meg – det er min stemme, men hans ord.

Hun er optimistisk for framtiden og synes det er lettere å snakke om Jesus i dag enn for to år siden.

– Før revolusjonen forbød politiet kristne å snakke om Jesus på gata. Nå er det en ny tid og en sjanse for oss til å snakke om vår tro.

Fingeravtrykk

Vel tilbake i Norge tenker jeg ofte på Parthenya og hennes livsvalg. Vi lever i et samfunn hvor det kan virke som om det ytterste mål er å realisere sitt potensial. Sjelden blir klosterlivet fremhevet som en vei til dette målet. Jeg husker særlig godt hva Parthenya svarte da jeg spurte om fordelene med å være nonne:

– Jeg ønsker å sette mine egne fingeravtrykk på livet mitt. Nonnelivet tillater meg å gjøre det.

Personlig har jeg nok for mye av Lavransdatters opposisjon i meg til å søke til klosteret. Men at nonnelivet kan være en berikelse for dem Gud kaller, er jeg ikke lenger i tvil om.

Send en oppmuntring til Tohar!

Husker du Tohar Haydarov fra Usbekistan? Tohar ble i 2010 dømt til ti års fengsel for besittelse og salg av narkotika. Han har hele tiden hevdet sin uskyld, og pålitelige kilder rundt ham mener anklagene er fabrikkert for å gi usbekiske myndigheter et påskudd til å fengsle ham. Like før Tohar ble arrestert, konverterte han nemlig fra islam til kristendommen og ble med i en lokal baptistmenighet. Baptistene ønsker ikke å registrere seg, noe som er et krav fra usbekiske myndigheter. Derfor er de svært utsatt for statlig diskriminering og overgrep.

I oktober 2010 ba vi dere sende en oppmuntringshilsen til denne unge mannen som hadde fått sine fremtidsplaner så drastisk endret. Tohar sitter fremdeles i arbeidsleir, hvor han tvinges til tungt mursteinsarbeid. Han har ikke lov til å oppbevare sin private bibel på cella og henvises til biblioteket for slike studier. Det er uvisst hvor mye fritid og tilgang Tohar har til biblioteket. Saken hans er blitt anket to ganger, uten hell – dette til tross for nye bevis for at han er uskyldig.

Selv om det ikke har skjedd noen stor utvikling i Tohars sak, har vi fått tilbakemelding fra våre kontakter i Usbekistan om at forrige appellkampanje var positiv og at det ønskes en ny. Fengselsdirektøren har sett seg grundig lei på alle brevene som stadig kommer inn, og nettopp derfor ønsker vi å opprettholde trykket. Ved å sende brev viser vi at verden bryr seg og at Tohar ikke er glemt!

Slike hilsener betyr mye for de forfulgte, og ikke minst gir de dem en gyllen mulighet til å fortelle sine medfanger om sin tro. La oss derfor enda en gang ta frem pennen og skrive brev til Tohar. Hvem vet, kanskje fengselsdirektøren blir så lei all posten at han bestemmer seg for å gjøre livet litt lettere for Tohar, eller til og med løslate ham før tiden?

Skriv en hilsen fra deg (engelsk eller russisk) på et kort! Fortell at du er med i forbønn og inkluder gjerne et bibelvers. Engelsk og russisk bibel kan du finne på www.bible-

gateway.com. Du kan også bruke en av våre ferdig-formulerte hilsener, som du finner på våre nettsider: www.stefanus.no

Send til denne adressen (porto kr. 13,-):

Tohar Haydarov
UYa 64/49, otryad 13
Pos. Shaikh-Ali, g. Karshi
Kashkadarya Region
180020 Uzbekistan

Husk: Unngå å skrive noe som kan oppfattes som kritikk av myndighetene eller islam. Nevn ikke Stefanusalliansen i hilsenen.

Takk for innsatsen!

Med vennlig hilsen Ed Brown
Seniorrådgiver menneskerettigheter

Bli appellvenn!

SMS: Send ROP til 2377 (koster 3 kr per melding du mottar/sender)

E-POST eller BREV: Meld deg på via våre nettsider, www.stefanus.no, send e-post til post@stefanus.no eller ring oss på tlf. 23 40 88 00

Noen bryter opp fra alt for å hjelpe andre.

Herr og fru Park er blant dem. De forlot tryggheten i USA og bosatte seg i Nord-Korea, der de deltar i et unikt hjelpearbeid for et hardt prøvet folk (side 4-5).

Noen våger litt mer for evangeliets skyld.

Pastor Ramazan er en av dem. Sammen med menigheten sin tar han påskefortellingen ut i byens gater. Slik blir Jesus synlig på ny i det moderne Tyrkia (side 8-9).

Noen gir avkall på et normalt liv for å følge kallet.

Søster Parthenya er en av dem. Som nonne i Øvre Egypt gir hun uvurderlig støtte til koptisk ungdom med en usikker fremtid (side 12-13).

De trenger at vi bryr oss.

Herr og fru Park, pastor Ramazan og søster Parthenya er bare noen av alle dem vi har

fått møte gjennom vårt arbeid for forfulgte kristne og trosfrihet. Det finnes mange flere. Noen kan vi ikke engang fortelle om her, fordi de risikerer så mye bare ved å være kristne.

«Takk for at dere ser oss», sier de. «Takk for at dere beriker oss», svarer vi. For det er akkurat det de gjør. De beriker vår tro, korrigerer vårt selvbilde og utfyller vårt verdensbilde. Sammen tilhører vi den store, verdensvide kirken. Jesu legeme på jorden.

Vi skal fortsette å se og støtte dem. De skal fortsette å berike og utfylle oss.

Din gave gjør det mulig. Takk!

Bruk giroen vedlagt bladet eller benytt kontonr. 3000 14 5922

Stefanusalliansen (tidl. Norsk Misjon i Øst) deltar i relevante prosjekter som utgjør en stor forskjell for medmennesker i en vanskelig livssituasjon. Gjennom partnere og givere bidrar Stefanusalliansen til at evangeliet bringes videre i ugjestmilde omgivelser, at forfulgte flyktninger får et trygt hjem, at fattige får lindret sin nød og at undertrykte øyner en bedre fremtid. Stefanusalliansen er blitt et kompetansesenter for religions- og trosfrihet i Kristen-Norge. Men også i menneskerettighetsmiljøer blir organisasjonen i økende grad lyttet til. Det er også god giv i det frivillige engasjementet.

UTBLIKK

Det største enkeltprosjektet, økonomisk sett, er fremdeles i **Burma**: Grassroot Human Rights Education Project. Andre prosjektland av betydelig økonomisk størrelse: **Egypt** (Stefanus-barna og Anastasia/Anafora), **Nord-Korea** (næringsrike boller, soyamelk og gjødselabrikk) og **Indonesia** (bygge landsby for internt fordrevne kristne), **Tyrkia** (trosprihetsrapport og menighetsbygging), **India** (bl.a. menneskerettighetskurs) og **Vietnam** (misjon og diakoni blant Hmong-folket). I tillegg kommer en rekke prosjekter av ulik størrelse i områder som Sentral-Asia (bl.a. teologisk utdanning/ledertrening) og Russland/Kaukasus (bl.a. leirvirksomhet for unge og bibeloversettelse).

«SØNDAG FOR DE FORFULGTE»

Stadig flere norske menigheter slutter opp om denne søndagen i november, hvor forfulgte trossøsken står i fokus. I fjor hadde vi et spesielt fokus på India. Søndag den 13. november ble avsluttet med en stor solidaritetskonsert i Majorstuen kirke, med besøk av indiske John Dayal og musikk fra artister som stilte opp for saken. Det kom inn over kr 30 000 i kollekt.

INFO, APPELL, FORBØNN

Antallet **Ropet fra Øst**-abonnenter, **appellvenner** (brev, e-post, sms) og **forbønnsvenner** (e-post, sms) var stabilt gjennom hele året, uten store svingninger. **Nettsidene** (altså de gamle: www.nmio.no) har aldri vært oppdatert så ofte som i 2011. Den nettbaserte ressursbanken til «Søndag for de forfulgte» var mye brukt.

NETTVERK OG SAMARBEID I NORGE

Gjennom deltakelse i ulike samarbeidsfora, både innen menneskerettigheter, misjon og menigheter, bygger Stefanusalliansen verdifulle allianser og gir relevante bidrag. Et godt eksempel på felleskirkelig samarbeid i Norge er **fakkeltogene** for forfulgte kristne, som i 2011 ble arrangert både i Oslo, Bergen og – for første gang – i Stavanger og på Stord. Stefanusalliansen **underviste** i løpet av året om trosfrihet og forfølgelse ved flere skoler, høyskoler og folkehøyskoler. Undervisningen holder høyt faglig nivå.

Fornøyde deltakere på menneskerettighetskurs i Andhra Pradesh, India. Kurset var støttet av Stefanusalliansen. (Foto: Marianne Haugerud)

BARNEHAGER OG MENIGHETER

Ved utgangen av 2011 var cirka 30 norske barnehager engasjert i Egypt. 15 menigheter hadde misjonsprosjekt gjennom Stefanusalliansen. I løpet av året ble det vedtatt å gå inn i Samarbeid menighet og misjon (SMM), noe som innebærer ny energi og nye muligheter i satsingen på menighetsprosjekter.

GAVER OG ØKONOMI

I 2011 fikk vi inn 17,5 % mer i totale inntekter enn budsjettet. Det er 17,1 % mer enn i 2010. Tar vi bort NORAD-tilskuddet fikk vi inn 21,1 % mer enn budsjettet og 17,3 % mer enn i 2010. Sammenligner vi gavene i 2011 med gavene i 2010 har vi hatt en økning i ordinære gaver på 7,26 %. I 2011 var 89,5 % av organisasjonens inntekter innsamlede gaver. De inntektskildene vi har hatt størst økning på, er fast givertjeneste (Forkjemper) og giverbrevene (DM). Den posten som har økt mest, er den som kalles «tilfeldige gaver», hvor gaven ikke kan knyttes til et bestemt giverbrev, Ropet fra Øst eller en særskilt aksjon.

STAB

Ved utgangen av 2011 var 15 personer ansatt i organisasjonen, fordelt på 12,9 fulltidsstillinger.

Nøkkeltall fra regnskapet for 2011

Inntekter i 2011 (anskaffede midler)

		2011		2010
Offentlige tilskudd		2 166 564		1 499 662
Innsamlende midler, gaver mv.				
Ordinære gaver	21 097 086		18 755 782	
Testamentariske gaver	768 632	21 865 718	304 458	19 060 240
Opptjente inntekter fra operasjonelle aktiviteter		54 056		143 200
Finans- og investeringsinntekter		252 577		113 129
Andre inntekter		85 487		34 793
Totale inntekter		24 424 402		20 851 024

Kostnader (forbrukte midler)

Kostnader til anskaffelse av midler		2 495 705		3 065 085
Kostnader til formålet		15 951 374		15 806 263
Administrasjonskostnader		3 485 170		3 831 096
Forbrukte midler i 2011		21 932 248		22 702 444

ÅRETS AKTIVITETSRESULTAT		2 492 153		-1 851 420
---------------------------------	--	------------------	--	-------------------

Slik ble aktivitetsresultatet brukt

Aksjonsfondet – netto økt med		2 297 061 ¹⁾		-263 952
Øremerkede gaver – netto minket med		-4 910 ²⁾		-205 838
Annen egenkapital – økt med		200 000		-1 381 629
Andre avsetninger – netto		-		-
Totalt		2 492 153		-1 851 420

1) I løpet av 2011 har vi bevilget til sammen kr 116 285 fra Aksjonsfondet. Ved årsskiftet ble det overført kr 2 413 346 av årets aktivitetsresultat.

2) Av tidligere års avsetninger til «øremerkede gaver» har vi brukt kr 880 709 i løpet av 2011.

Ved årsskiftet ble det avsatt kr 875 800 til «øremerkede gaver». Dette er prosjektbundne midler som ved årsskiftet ikke var utbetalt til prosjektpartner og derfor ble videreført for utbetaling i 2012.

Innsamlingsprosenten

	2011	2010	2009
Gaver	21 865 718	19 060 240	23 657 366
Kostnader til anskaffelse av midler	2 495 704	3 065 085	2 950 581
Innsamlingsprosenten	88,6 %	83,9 %	87,5 %

Slik ble inntektene fordelt:

- Kostnader til anskaffelse av midler
- Kostnader til formålet
- Administrasjonskostnader

Revisjonen er foretatt av BDO AS.

Menighetsprosjekt i Egypt?

Stefanusalliansen kan tilby menigheten din to spennende misjonsprosjekter i Egypt.

Stefanusalliansen er nå blitt medlem av SMM – Samarbeidsråd for menighet og misjon i Den norske kirke. Det gjør det lettere for menighetene i Den norske kirke å velge et prosjekt tilknyttet Stefanusalliansen. Men frimenigheter kan selvsagt også ha misjonsprosjekt gjennom oss.

Inntil videre tilbyr vi to menighets-/misjonsprosjekter (og begge kan besøkes): Anastasia er et kurscenter der ubemidlet, koptisk ungdom fra Øvre Egypt får yrkestrening og hjelp til å klare seg i samfunnet. Anastasia ligger på samme område som biskop Thomas' (bildet) retreatsenter Anafora. Det andre prosjektet er Stephen's Children, «Mamma» Maggie sitt store arbeid blant fattige koptere i Kairo. Det handler om å gi barn og unge hjelp og støtte til utdanning, et sosialt nettverk og ballast til å klare seg i fremtiden. Barnehagene står sentralt (bildet).

Menighetene får tilgang til en mengde ressurser:

- Bønnekort og nyhetsbrev med jevnlig oppdateringer.
- Samtaleopplegg for studie-, bibel- og samtalegrupper.
- Refleksjonshefte til personlig ettertanke og bønn.
- «Den hellige oljen», et syngespill som lar barn og ungdom få et møte med en koptisk legende. Tekster av Eyvind Skeie og musikk av egyptiske Hosam Nashed. Lanseres i disse dager av Ung Kirkesang og Stefanusalliansen.
- Pedagogisk opplegg for søndagsskolen.
- Konfirmant-/ungdomsopplegg med fokus på de kristnes situasjon i Egypt, trosfrihet og menneskerettigheter.

Spennende, ikke sant? Ta kontakt!

Marianne Haugerud

Tlf.: 23 40 88 00

E-post: mh@stefanus.no

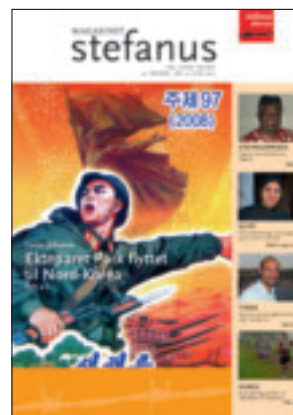

Magasinet Stefanus i lydutgave

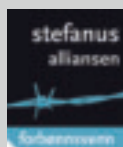
Kristent Arbeid Blant Blinde og svaksynte (KABB) leser inn en rekke organisasjonsblader. Magasinet Stefanus er ett av bladene du kan få i lydutgave. Andre blader er: Krigsropet, St. Olav, Budbæreren, Agenda 3:16, Misjonstidende, Utsyn, Tidskrift for sjelesorg, Misjonsbladet for Israel, Livet, Misjonsringen (sykepleiernes misjonsring), Diabetes og MS-bladet. Ta kontakt, så hjelper vi deg med å få Magasinet Stefanus som lydutgave! Det koster ingenting.

Tlf.: 23 40 88 00

E-post: post@stefanus.no

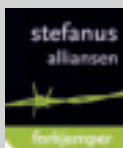

BLI MED – SAMMEN FOR DE FORFULGTE!

BE!

Be for mennesker, kirker, land og prosjekter. Du kan få aktuelle bønneemner på e-post (ukentlig) eller i Magasinet Stefanus.

GI!

Forkjemper er navnet på vår faste givertjeneste. Faste gaver gir økt forutsigbarhet og lave administrasjonskostnader. Les mer: www.forkjemper.no

PROTESTER!

Bli en av våre 6500 appellvenner! Én aksjon i måneden. Du kan få aksjonene tilsendt som e-post, brevpost eller sms (send sms: ROP til 2377).

LES!

Magasinet Stefanus gir god informasjon. Syv utgaver i året. Abonnementet er gratis. Du kan også få nyhetsbrev på e-post hver tredje uke.

Påmelding/mer info:

www.stefanus.no • post@stefanus.no • Tlf.: 23 40 88 00

Ås studentlag med kreativ storinnsamling

Studentlaget ved Ås, Universitetet for miljø- og biovitenskap, har på ett år samlet inn over 122 000 kroner til et av Stefanusalliansens prosjekter i Indonesia.

Nærmere bestemt gjelder det byggingen av en helt ny landsby for kristne flyktninger i Indonesia (se faktarammen). Nå nærmer landsbyen seg ferdigstilling, takket være ildsjeler som studentlaget ved Ås. En av studentene, Camilla R. Haugstad, forteller:

– Vi har arrangert sponsorløp og amerikansk auksjon for å samle inn midler til prosjektet, i tillegg til kollekt under møtene. Gjennom sponsorløpet ble det samlet inn cirka 60 000, og den amerikanske auksjonen resulterte i cirka 7 000. Resten er kollekt. Et sponsorløp fungerer slik at den som skal løpe, må skaffe seg sponsorer som gir enten et fast beløp eller et beløp per runde. Man kan prøve å få inn ekstra penger ved å gjennomføre løpet på en spesiell måte, for eksempel at man går på stylter. I tillegg er det premie for beste gutt, jente og mest kreative innslag.

Generalsekretær Bjørn A. Wegge sier:

– Vi i Stefanusalliansen er rett og slett dypt imponert og svært takknemlige. Denne store gaven kommer til svært konkret og god anvendelse for våre venner i Indonesia. Jeg gleder meg til å fortelle dem om studentenes innsats!

- Den kristne Lata Lata-befolkningen på Bacan-øygruppen i Molukku-havet, Indonesia, ble angrepet av islamistiske krigere i februar 2000.
- Store deler av landsbyen ble brent ned. Nærmere 1 600 mennesker mistet hjemmene sine og nesten 70 ble drept.
- Befolkningen ble tvangskonvertert til islam. Over tusen mennesker ble holdt i fangenskap i nesten to år.
- De fleste klarte etter hvert å rømme til en naboøy. Derfra fikk de hjelp til å komme til havnebyen Bitung, på Nord-Sulawesi, hvor de havnet i flyktingleirer.
- I 2004 startet den kristne organisasjonen Bless Indonesia Today diakonale prosjekter for flyktningene der. Lata Lata-befolkningen var hardest rammet, og det ble satt inn ekstra hjelp for å gi dem ny start.
- I 2007 startet forflytningen av Lata Lata-familier til et kystnært landbruksområde (Kolongan). Nå har cirka 500 mennesker flyttet inn i den nye landsbyen i Kolongan.
- Totalt skal det bygges 150 hus, til like mange familier. I tillegg bygges det skole, kirke/samfunnshus og helsesenter.
- Gjennom Stefanusalliansen har norske givere betalt nærmere en tredjedel av midlene så langt (ca. 3 mill. kroner).
- Landsbyen skal være ferdig utbygget, og etter planen selvberende, i 2013.

«DEN HELLIGE OLJEN»

Flukten

Det hendte da Jesus var blitt født i Betlehem, at en engel kom til Josef om natten. «Ta gutten med deg og flykt til Egypt», sa engelen. «Herodes leter etter barnet for å drepe det.»

Slik blir Den hellige familie en familie på flukt.

I mange dager drar de gjennom den store ødemarken som ligger mellom Judea og Egypt.

Maria sitter på eselet og holder den lille gutten i armene sine.

Hun tenker på engelen Gabriel som kalte Jesus for hellig og for Guds sønn, enda før han ble født.

Om det virkelig er slik engelen sa, hvorfor skal Jesus da bli en flyktning og måtte bo på fremmed jord?

Maria titter ned på det lille ansiktet som delvis er skjult av et teppe. Gutten sover ikke. Han ser på Maria med et blikk som får henne til å tenke på noe som gutten ikke sier, men som likevel finnes et sted i dette blikket.

«Hvorfor skal ikke jeg bli en flyktning, når så mange andre er på flukt? Hvorfor skal ikke jeg bo på fremmed jord, når så mange barn på jorden er utrygge og redde?»

«Velsigne deg, barnet mitt», sukker Maria. «Gud være med oss under flukten til Egypt og i det fremmede landet.»

*

Nytt syngespill – klart til bruk!

Slik begynner fortellingen om «Den hellige oljen». I denne koptiske legenden veves Jesu fødsel, død og oppstandelse sammen med fortellingen om to landeveisrøvere. Nå er legenden utviklet til et flott syngespill – til bruk blant annet i menighetene. Dette er unik trosopplæring som inneholder både korsang, kultur og grunnmotiver i den kristne tro. Fortellingen kan også brukes uten musikken, for eksempel i barnehage og søndagsskole.

Tekstene er av Eyvind Skeie, musikken av egyptiske Hosam Nashed og ikonene er malt ved det koptiske ikoninstituttet i Kairo. Ikonet du ser her, viser Den hellige familie på flukt inn i Egypt, mens de krysser Nilen.

«Den hellige oljen» er utviklet i samarbeid med Ung Kirkesang og Stefanusalliansen.

Vi sender deg gjerne et hefte med både fortellingen, sangene og ikonene:

E-post: post@stefanus.no | Tlf.: 23 40 88 00

Er du interessert i hele korpartituret, kontakt Ung Kirkesang:

E-post: post@sang.no | Tlf.: 37 27 18 17

